

■ проти закону

У погоні за скарбами. Бурштин

Події, які відбуваються нині у спокійних донедавна лісах Волині, Рівненщини та Житомирщини, подібні до «золотої лихоманки» на киталт тієї, що лютувала у XIX столітті в Північній Америці. Як і тоді, здобуті в жорстокому протистоянні брудні гроші часто скроплені людською кров'ю. А «сонячне каміння», яке мало б стати одним із джерел наповнення бюджету країни, пливе за кордон.

4-5
стор.

■ зона АТО

На другій лінії війни

Перебуваючи у серпні на передових позиціях сил АТО, де від вибухів здригається і здіймається до неба земля, скрегоче метал, кришиться бетон, пронизливо свистять кулі, ми мимоволі ловили себе на думці, що тиша буває не менш гнітючою та гучною, від неї також закладає вуха...

Лінія бойового зіткнення – зовсім поруч. За декілька кілометрів жевріє війна. На підступах до передових позицій нашого війська несуть службу прикордонники ОБПК «Черкаси»...

7
стор.

Прикордонник України

№ 41 (5487)
30 ЖОВТНЯ 2015 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Щасливі миті новосілля

6
стор.

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло
1,472 млн осіб
та **361 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **347** осіб,
зокрема, **44** незаконні мігранти

Вилучено **7** одиниць зброї,
та **1,027** кг
наркотичних речовин

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **1,192 млн** гривень

коротко про головне

Соціальна рівність

Президент України Петро Порошенко підписав Закон «Про внесення змін до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Документом, який Верховна Рада ухвалила 15 вересня, встановлено гарантії соціального захисту військовослужбовців офіцерського складу за призовом. Відтепер на них поширюються такі ж гарантії соціального захисту, які передбачені для осіб інших видів військової служби. Таким чином врегульовано питання забезпечення осіб офіцерського складу, які проходять військову службу за призовом, пільгами і гарантіями, визначеними законодавством України.

Олена ТАЩИЛІНА

«Картинка» на Донбасі буде українська

Сполучені Штати Америки надали Україні обладнання для поліпшення технічних можливостей трансляції вітчизняних телеканалів на Сході України. Найближчим часом передавачі отримає Донецька обласна телерадіокомпанія. Посол США в Україні Джеффри Пайетт висловився на підтримку зусиль України щодо зв'язку з українцями, які проживають на Донбасі: «Для відновлення мовлення у зруйнованих регіонах України, що спричинено російськими ставлениками, Сполучені Штати допомагають у забезпеченні доступу жителів Донбасу до об'єктивних, якісних новин та інформації. Український Уряд і надалі намагається тримати зв'язок з тими, хто живе у підконтрольних сепаратистами районах Донецька й Луганська. Ці інструменти й технології матимуть вирішальне значення для зусиль України у боротьбі з інформаційною війною Кремля, що ведеться проти громадян України, які проживають на Сході».

Сергій ПОЛЩУК

Е-медкнижка

За словами міністра охорони здоров'я Олександра Квіташвілі наступного року в Україні розпочнеться впровадження проекту електронних медичних карт та реєстрів пацієнтів. Гроші на це виділив Світовий банк. Також було підкреслено, що в електронну медкарту вноситься вся інформація про діагноз і лікування пацієнта на первинному і вторинному рівнях. Для прикладу міністр розповів, що в клініці Державного управління справами вже існує електронна інформаційна система, яка об'єднує 13 медустанов і 40 тисяч пацієнтів. Такі електронні системи супроводу пацієнта існують у Полтаві, Кіровограді, Херсоні, але вони не об'єднані між собою.

Василь ДРОЗДОВ

офіційно

Звернення Президента України до Українського народу з нагоди Дня визволення України від фашистських загарбників

Дорогі співвітчизники!

Сьогодні ми відзначаємо 71-шу річницю звільнення України від нацистів, вшануємо пам'ять полеглих, вклоняємося воїнам-визволителям, усім, хто зробив свій внесок у перемогу в Другій світовій війні.

Ми пишаємося героїзмом, силою духу та мужністю наших ветеранів, які у ті буремні роки звільнили від окупантів рідну землю та багато європейських країн, а згодом у надзвичайно важких умовах відбудували зруйновані міста та села, відродили економічний потенціал і плекали наше мирне майбутнє.

Саме на українській землі у роки Другої світової війни визначалася подальша доля людства — тут відбулися одні з наймасштабніших та найбільш кровопролитних битв із ворогом. Неоцінним є внесок українців у спільну перемогу народів Європи над нацизмом.

На жаль, уже у XXI столітті, після семи десятиліть по закінченні найбільшого в історії людства військового конфлікту, через агресію Російської Федерації та підконтрольних їй терористичних формувань українці зі зброєю в руках захищають суверенітет і територіальну цілісність не лише своєї держави, а й спокій народів усієї Європи.

Сучасні захисники України виявилися гідними слави своїх дідів і прадідів, а тому я твердо вірю в нашу перемогу.

Вітаю усіх вас, дорогі співвітчизники, із 71-ою річницею звільнення української землі від нацистів. Слава Україні!

Президент України Петро ПОРОШЕНКО

правопорядок

КОРД розпочинає набір

Міністерство внутрішніх справ України розпочало конкурсний набір у новий поліцейський спецназ КОРД (корпус оперативно-раптовий дії), який прийде на зміну численним спецпідрозділам міліції («Сокіл», «Грифон», «Беркут», «Титан», «Омега» тощо).

Юрій ЗАНОЗ

Як повідомив заступник міністра внутрішніх справ України Олексій Руденко процес відбору бійців КОРДу буде «зовсім не міліцейським». Перший етап — опрацювання анкет, які вводяться у спеціальну програму, після чого комп'ютер автоматично відфільтрує осіб, які не відповідають основним критеріям.

Наступним етапом стане психологічне тестування. До його проведення залучать незалежну спеціалізовану компанію. За результатами тестів кандидатів рекомендуватимуть для роботи за психотипом в одному з трьох напрямків: безпосередньо у поліцейському підрозділі спеціального призначення, програмі захисту

свідків або ж підрозділах з охорони громадського порядку, які протидіятимуть масовим заворушенням.

Олексій Руденко також зазначив, що відібраних кандидатів протестують з допомогою поліграфа (детектора брехні), однак особливістю цього тестування стане перевірка з допомогою технологій аналізу голосу. Претендентів перевірятимуть на причетність до сепаратизму, криміналу, залежності від наркотиків або алкоголю, схильності до розголошення службової інформації. Крім того, кандидатів перевірятимуть на причетність до злочинів проти мирного населення під час подій лютого 2014 року в Києві.

Після проходження цих випробувань кандидата допустять до перевірки фізичної підготовки — біг, підтягування, комплекс силових вправ, а також до практичних стрільб з пістолета та автомата.

Останнім і найскладнішим етапом стане 5-денний курс виживання. Бійці спатимуть не більше чотирьох годин на добу, долатимуть 20-кілометрові марші з повною амуніцією, отримуватимуть інші критичні навантаження.

Основні вимоги до бійців поліцейського спецназу: відсутність судимості, вік 21–35 років, досвід практичної роботи і служби в Збройних Силах України, органах внутрішніх справ, Національній поліції або в інших державних силових структурах не менше чотирьох років. Розглядатимуться також і кандидатури учасників АТО.

міграційна політика

Паспорти майбутнього

З 1 січня 2016 року міграційна служба розпочне впровадження нової національної системи ідентифікації громадян на основі електронної бази даних та видачу нових паспортів громадянина України у формі пластикової картки.

Світлана ДЕЙЧУК

На першому етапі пластикові ID-картки видаватимуть безкоштовно особам по досягненню 14 років. Крім того, буде запропоновано оформлення нових паспортів-карток громадянам, які звертатимуться до підрозділів міграційної служби із заявами про відновлення втрачених документів, а також про оформлення та видачу паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

У новому паспорті не буде інформації про укладення шлюбу та реєстрації місця проживання особи. Для підтвердження місця проживання міграційна служба безкоштовно видаватиме громадянам відповідні витяги з реєстру. Проте із розвитком електронного урядування та сфери надання адміністративних послуг за деякий час таке підтвердження не буде необхідним ані при зверненні до органів влади, ані для банківських установ.

Головними перевагами нового паспорта є захищеність від підроблення та можливість у подальшому отримувати більшість адміністративних послуг через мережу Інтернет без необхідності витратити години у чергах до чиновників.

Поступова заміна паспортів-книжечок на нові ID-картки, відбуватиметься протягом найближчих п'яти років. Обов'язкової заміни паспорта-книжечки на пластикову ID-картку не буде.

■ актуально

КПВВ працюють на межі можливостей

Ситуація, що склалася на сьогодні на двох основних контрольних пунктах в'їзду-виїзду в зоні проведення АТО, є складною, однак прикордонне відомство докладась всіх зусиль, аби нормалізувати обстановку і ліквідувати черги, які утворилися сьогодні в обидва напрямки від лінії розмежування. Про це заявив на брифінгу перший заступник Голови Держприкордонслужби генерал-лейтенант Василь Серватюк.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

За його словами, головне навантаження сьогодні лягає на два контрольні пункти – «Зайцеве» і «Новотроїцьке», які прийняли на себе основний наплив громадян.

– Нещодавно ми більш ніж удвічі збільшили пропускну спроможність цих КПВВ, встановивши нові автоматизовані робочі місця та залучивши додаткову кількість персоналу, – пояснив Василь Серватюк. – Однак в останні тижні вони технічно не в змозі впоратися з таким безпрецедентним напливом людей. Зверніть увагу: через обладаний за європейськими зразками пункт пропуску «Краковець» на західному кордоні, який працює цілодобово, 27 жовтня пропущено трохи більше десяти тисяч осіб та 3 400 одиниць транспорту. Тоді як через «Новотроїцьке», час роботи якого з метою безпеки обмежено

восьмою годиною ранку та п'ятою вечора, у цей же день проїхало 8 800 осіб та майже 3 100 транспортних засобів. Зрозуміло, що працює на межі можливостей, однак вони технічно обмежені.

За його словами, прикордонне відомство вже відправило на проблемні контрольні пункти свої мобільні комплекси, однак повністю вирішити проблему вони не в змозі.

Причини виникнення черг генерал-лейтенант Василь Серватюк пояснює тим, що на сьогодні через зазначені основні коридори лінію розмежування перетинають мешканці двох густонаселених областей України, які після встановлення відносно стабільної ситуації у зоні АТО почали активно рухатися як на контрольовану територію, так і в зворотному напрямку.

Наступна причина – необхідність переоформлення пакетів документів, які наразі життєво необхідні жителям окупованих

бойовиками територій, відвідування свого житла перед зимовим періодом, закупівля продуктів тощо.

Крім цього він зазначив, що виникненню ажіотажу певною мірою сприяють слухи про можливе закриття після місцевих виборів усіх коридорів, що поширюються серед громадян і є продуктом брудних технологій.

Виходом із складної ситуації Василь Серватюк вважає відкриття нових або відновлення раніше існуючих контрольних пунктів у Донецькій і Луганській областях. Це дозволить спрямувати потоки людей на інші коридори та розвантажити ті, де наразі наплив найбільший. «Ми вийшли з пропозицією до РНБО, Штабу антитерористичної операції та Антитерористичного центру розглянути можливість відкриття нових або поновлення роботи контрольних пунктів в'їзду-виїзду в межах Луганської та Донецької областей», –

зазначив він. За словами заступника Голови відомства, на даний момент Держприкордонслужба спільно з Донецькою військово-цивільною адміністрацією відпрацьовує можливість відкриття контрольних пунктів у Курахово та Георгіївці. Також розглядається можливість збільшення пропускну спроможності КПВВ «Гнутаєво» на Міріупольському напрямку та ведеться робота по Лисичанському напрямку. Наразі Держприкордонслужба готова забезпечити роботу відновлених пунктів як у технічному плані, так і в кадровому.

Під час виступу Василь Серватюк звернувся до громадських організацій і волонтерів з проханням долучитися до роботи у контрольних пунктах, зокрема, в організації чергувань, надання медичної допомоги, інформування щодо проявів корупції з боку посадових осіб. «Тільки спільними зусиллями ми зможемо навести лад», – підсумував він. ■

■ професійний вишкіл

КПЗ за новими стандартами

На базі Окремої комендатури охорони та забезпечення відбулися контрольні перевірочні заняття з офіцерським і сержантським складом Адміністрації Державної прикордонної служби України й підрозділів центрального підпорядкування. Їх мета полягала у визначенні рівня професійної підготовки вищезазначених категорій військовослужбовців з теоретичної підготовки й практичних навиків щодо готовності виконувати службові обов'язки за посадою.

Андрій КУЧЕРОВ

Як зазвичай, теоретична частина КПЗ складалася з тестування. Вогневу підготовку військовослужбовців центрального апарату демонстрували в тирі за умовами відповідної вправи

з пістолета ТТ. А рівень фізичної підготовки особового складу оцінювався після виконання вправ з підтягування на перекладині та бігу на 100 метрів.

Жінки-військовослужбовці виконували комплексну силову вправу.

Проте, виходячи з досвіду, здобутого в зоні АТО, управління професійної підготовки персоналу АДПСУ суттєво розширило програму контрольних перевірочних заходів. Так було організовано практичні заняття з тактико-

спеціальної підготовки, особистої безпеки, порядку пересування військовослужбовців на полі бою, екіпіровки прикордонних нарядів тощо.

Департамент ресурсного забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби організував показові заняття для ознайомлення з новими зразками бойової техніки, яка нині знаходиться на озброєнні вартювних рубежів.

Надзвичайно важливою за нинішніх умов є й медична підготовка персоналу. Тож прикор-

донники мали змогу прослухати «Курс бійця-рятувальника CLS» із залученням інструкторів громадської організації «Допомога під вогнем» на чолі з Уляною Супрун, яка є не тільки лікарем та відомим громадським діячем, але й засновником та директором громадської організації «Захист патріотів», директором Школи медичної реабілітації Українського католицького університету.

Підбиваючи підсумки КПЗ, офіцери управління підготовки персоналу відзначили кращих військовослужбовців. Зокрема, при перевірці рівня фізичної підготовки найкращі результати продемонстрували: полковник Сергій Сорока, підполковники Олексій Петерчук, Олег Морохов та Ярослав Гура. При контрольних стрільбах з пістолета ТТ кращими стали: полковники Володимир Якимчук і Олександр Гуменюк, полковник медичної служби Леонід Варов. А ось у теорії рівних не було полковникам Валерію Тимченку і Владиславу Чернецькому та підполковнику Ользі Деркач.

Результати контрольних перевірочних занять у подальшому будуть враховані при підвищенні або підтвердженні особовим складом класної кваліфікації за рік. ■

■ гарячі будні

Старець-зброяр

Велику кількість комплектуючих до зброї виявила прикордонно-митна оглядова група у залізничному пункті пропуску «Харків-пасажирський». Сталося це під час перевірки потяга, що прибув із Росії. В одному з купе на другій полиці за матрацами охоронці рубежу виявили 662 деталі до зброї, патронів і магазинів. Під час з'ясування обставин правопорушення було встановлено власника знахідки – ним виявився громадянин України 1939 року народження. До УСБУ Харківської області направлено повідомлення про протиправні дії дідуся, які містять ознаки кримінального правопорушення за статтею 333 КК України (Порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю).

Людмила ТКАЧЕНКО

Доліталися...

Літальний апарат, що порушив повітряний кордон з боку Угорщини, зафіксував прикордонний наряд відділу «Саловка» Чопського загону. Відразу ж було задіяно мобільні групи із сучасними засобами спостереження та поінформовано угорських коллег. Пошук повітряного порушника розпочався з обох сторін кордону. Зокрема, в район села Велика Добронь направилися група реагування. Тут прикордонники виявили мотодельтаплан і трьох чоловіків біля нього. Двоє з них виявилися українцями, ще один – громадянином Угорщини. Крім того, на місці затримання «зелені кашкети» виявили 12 ящиків сигарет і легковий автомобіль Audi Q7 угорської реєстрації.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Наркофермер

Прикордонники відділу «Середина-Буда» Сумського загону спільно зі співробітниками місцевого райвідділу міліції в ході реалізації оперативної інформації зупинили на польовій дорозі між населеними пунктами Шалімівка та Ромашкове автомобіль «Рено». Під час його огляду правоохоронці виявили в салоні три господарські сумки, наповнені сухими коноплями та трілітровою банку з подрібненим канабісом. Загальна вага «травички» склала майже 10 кілограмів. Згодом 30-річний водій (громадянин України) зізнався, що неподалік від місця затримання має власну плантацію конопель. Оглянувши це місце, правоохоронці нарахували 75 кущів канабісу та намет, де його просушували. Загальна вага вилученої там наркотичної речовини склала майже шість кілограмів. Наразі наркофермером займаються співробітники Середино-Будського РВВС України в Сумській області.

Роман ТКАЧ

■ проти закону

У Китаї його називають «сльози дракона», в Америці – «амбер», у Латвії – «дзінтарс». В Україні та Польщі теплий на дотик органічний мінерал отримав назву бурштин. Віднедавна це слово з'являється у вітчизняних ЗМІ мало не щодня. А все тому, що у нашій країні триває справжня війна за право отримати доступ до багатих покладів «сонячного каменю» у Північному Поліссі. Події, які відбуваються нині у спокійних донедавна лісах Волині, Рівненщини та Житомирщини, подібні до «золотої лихоманки» на киталт тієї, що лютувала у XIX столітті в Північній Америці. Як і тоді, здобуті в жорстокому протистоянні брудні гроші часто скроплені людською кров'ю. А безцінні скарби, що мали б стати одним із джерел наповнення бюджету країни, пливуть за кордон.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

ДОЛАРИ ПІД НОГАМИ

Сьогодні нелегальний видобуток бурштину входить до топ-десятки найбільш прибуткових кримінальних бізнесів в Україні і за своєю рентабельністю переважає в одній шерензі з контрабандою сигарет, фальшуванням алкоголю і нафтопродуктів та незаконною виручкою деревини. За скромними оцінками експертів, його річний обіг у нашій державі становить третину мільярда американських доларів, а частка тіншового ринку впритул наблизилася до катастрофічних ста відсотків. Не говорячи вже про те, якої непоправної шкоди завдається при цьому довкіллю.

Державні підприємства, котрі легально займаються видобутком каменю, за рік переробляють близько чотирьох тонн бурштину. При цьому, за неофіційними даними, обсяги «чорного ринку» перевищують цю цифру майже у сто разів. Тож відчувши смак легкої наживи, тисячі людей взялися за лопати, придбали помпи, а місця нелегального видобутку в окремих регіонах перетворилися на справжні табори з напіввійськовими порядками. І справа не лише у безробітті депресивного Полісся, корумпованості чиновників та недосконалої вітчизняного законодавства, яке давно мало б легалі-

Протягом останнього року «зелені кашкети» знаходили бурштин у найнесподіваніших місцях – починаючи від пачок соку чи печива та закінчуючи каністрами і навіть вогнегасниками.

зувати видобуток цього дарованого природою багатства та обернути його на джерело наповнення державної казни. Існують інші чинники, що опосередковано сприяли бурштиновому буму в Україні. Вони пов'язані насамперед із загальносвітовими тенденціями та кон'юнктурою на міжнародних ринках. До прикладу, за останнє десятиліття ціни на янтар у світі вирости майже у десять разів. При цьому його товарообіг щороку збільшується на 10 відсотків.

КОРАЛІ ДЛЯ ЛІНГ ТА ЧОТКИ
ДЛЯ АХМЕТА

Головна причина такої популярності – зростання рівня добробуту населення понадмільярдного Китаю – найбільшого споживача «сліз дракона», а також його величезної діаспори, яка свято шанує традиції історичної батьківщини. Принагідно зазначимо, що в культурі Піднебесної бурштин та вироби з нього мають сакральне значення. Це обов'язковий атрибут багатьох ритуалів, зокрема й весільного. Китайці вважають, що камінь має цілющу силу та оберігає від злих духів. Його тут навіть споживають як ліки у вигляді порошку. Однак це ще не все. Китай також є одним з найбільших експортерів ювелірних виробів з бурштину, які через вдало організований маркетинг користуються величезним попитом у всьому світі.

Великими шанувальниками янтарю є й ісламські країни. Приміром, для саудитів він – один із найбільш коштовних матеріалів для виготовлення спеціальних мусульманських чоток, які використовують під час молитовних обрядів та вважають оберегом від шайтана. На Близькому Сході бурштинові чотки – виріб доступний далеко не всім і є показником добробуту родини. Класичні чотки, як правило, мають 99 (за кількістю імен Аллаха), 33 або 11 намистин.

Ще одна причина зростання попиту на бурштин у світі – зменшення його експорту Росією. Як повідомляють ЗМІ, найбільше російське підприємство – Калінінградський янтарний комбінат (КЯК), котрий є монополістом цієї галузі з 65-відсотковою часткою на ринку та запасами у 90 відсотків покладів усього бурштину в цій країні, – за останні два роки не продало жодного кілограма сирцю за кордон. Весь річний видобуток – 280 тонн – йде винятково на внутрішній ринок. До речі, цей комбінат також потерпає від дій нелегальних старателів.

Та повернемося до України. За оцінками міжнародних експертів, якість вітчизняного «сонячного каменю» є доволі високою. І це ще одна вагома причина зростання його популярності. До прикладу, родовища Росії дають лише 10–15 відсотків ювелірного янтарю, а українські – мінімум 25. Цікавим є той факт, що наші закляті сусіди це категорично заперечують, стверджуючи, що їхній товар – найкращий. Утім, як завжди...

Ціна одного кілограма необробленого бурштину на «чорному» ринку України у фракціях від 2 до 5 грамів становить майже 200 доларів, від 5 до 10 грамів – вже понад 500, від 10 до 20 – 1200, від 20 до 50 – 1800, від 50 до 100 – 2000, від 100 до 200 г – 2000 доларів. Великі шматки продають окремо і коштують вони дорого. Особливо цінуються самородки завбільшки з

людську голову і більші. А якщо ж псевдомінерал нестандартного кольору та має всередині якусь законсервовану доісторичну комаху, вартість може сягати кількох тисяч – звісно, в американській валюті.

До того ж, український янтар залягає доволі близько від поверхні – від двох до десяти метрів, його легко добувати, що суттєво впливає на собівартість. Та потрапивши

У погоні за скарба

на найбільшу у світі бурштинову біржу у польському Гданську, камінь одразу стає удвічі, а то й утричі дорожчим. Там він чарівним чином легалізується та розходить по всьому світові, втішаючи очі іноземних поціновувачів та не приносячи жодної копійки до вітчизняного бюджету.

ПОДВІЙНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Українські прикордонники знайомі з бурштиною проблемою доволі давно. Ще у дев'яностих та на початку двохтисячних вони фіксували точки нелегального видобутку українського янтарю на півночі Волині і запобігали переправленню великих партій необробленого каміння до Європейського Союзу. Однак такого катастрофічного розмаху «чорний» промисел набув тільки тепер. Лише протягом 2015-го співробітники відомства вилучили майже 860 кілограмів каменю. Для порівняння, за 2014 рік – усього 295. Найбільше – понад 570 кілограмів – конфіскували на кордоні з Польшею. Ще 138 кілограмів – безпосередньо в українських аеропортах.

Що ж стосується підпільних копалень у прикордонні, то головну функцію у їх пошуку виконує авіація. У липні та вересні нинішнього року в рамках спільної спеціальної операції «ЗУБР-2015» та оперативних профілактичних заходів «БУРШТИН» у контрольовані прикордонні райони було здійснено сім вильотів прикордонних літаків DA 42 M-NG. За допомогою встановленої на них оптико-електронної системи вдалося зафіксувати 34 бази нелегальних старателів. Завдяки переданій у державні й правоохоронні органи інформації вдалося ліквідувати основні осередки підпільних розкопок. Однак остаточно говорити про усунення проблеми поки що зарано.

За таких непростих обставин «зелені кашкети», умовно кажучи, стали мимовільними заручниками ситуації й наразі змушені взяти на себе додаткові навантаження. Перше пов'язане із посиленням контролю бурштинових потоків безпосередньо на рубежі. Другий серйозний виклик – необхідність забезпечення належного правопорядку у неспокійному регіоні.

Ами. Бурштин

Яскравим прикладом того, чим може обернутися протистояння правоохоронців та криміналу, стали події на Рівненщині у липні цього року. Тоді декілька сотень підігрітих алкоголем молодиків спробували взяти штурмом прикордонний підрозділ «Кам'яне», аби визволити затриманих на гарячому своїх поплічників – нелегальних старателів. Ситуацію після тривалих перемовин і, зрештою, вимушеного застосування зброї вдалося врегулювати. Однак ризик того, що тліючі осередки прихованої війни зможуть розгорітися знову, залишився.

Державні підприємства, котрі легально займаються видобутком каменю, за рік переробляють близько чотирьох тонн бурштину. За неофіційними даними, обсяги «чорного ринку» перевищують цю цифру майже у сто разів.

Крім того, варто враховувати й постійний тиск, погрози та спроби підкупу прикордонників з боку тих, хто не бажає відмовлятися від брудних грошей, отриманих від контрабанди коштовного каменю.

Не є таємницею, що видобутий «чорними» копачами бурштин, зосереджується в руках групи людей, які займаються його перепродажем. Шукаючи інформацію про обсяги можливих партій та ціну, ми наштовхнулися на десятки «свіженьких» пропозицій від анонімних продавців на безкоштовних сайтах та у соціальних мережах. Там пропонували каміння різноманітних фракцій – як сирець, так і попередньо оброблене. Ціни коливалися залежно від розміру: від 200 до 7000 доларів за один кілограм. Найбільша партія, виставлена на продаж 20 жовтня цього року, становила 1300 кілограмів (згадайте про річний видобуток державних підприємств). Не бракувало оголошень і від потенційних покупців. Як з'ясувалося, вони віддають перевагу вже обробленим виробам у вигляді кульок різних розмірів за ціною від двох тисяч доларів за кілограм і вище. Хоча й сирцем та «крихтами» також не гребують. Як бачимо, цей бізнес занепадатиме поки що не збирається...

Після того, як партію товару сформовано, її потрібно переправити через кордон. Справа не проста й ризикована, однак якщо обладка вигорить, прибуток того вартуватиме.

ПЕРЕПОНА ПОТОКАМ

За даними управління аналізу ризиків Адміністрації Держприкордонслужби, контрабанда бурштину з України здійснюється через автомобільні пункти пропуску на кордоні з країнами ЄС, міжнародні аеропорти, а також через залізничні перепускні пункти на кордоні з Білоруссю.

Фахівці управління стверджують, що переправленням видобутого каменю здебільшого займаються громадяни України – мешканці західних областей, які по декілька

разів на тиждень перетинають кордон на автомобілях як української реєстрації, так і з польськими, угорськими та румунськими номерами. Хоча було чимало випадків, коли затримувалися іноземці – росіяни, китайці та навіть ізраїльтяни.

Що ж стосується типів схованок, то вони бувають різними. Вибір залежить від розміру партії, фінансових можливостей та фантазії. Найпростіший спосіб приховати товар від контролерських очей – залишити його майже на видноті (наприклад, у кишенях одягу) і всім своїм виглядом демонструвати законслухняність. Проте це спрацює далеко не завжди, оскільки прикордонники навчилися «вираховувати» бурштинових кур'єрів за індикаторами ризиків. Так у загальному потоці можна знайти «об'єкт» та перевірити його транспорт чи багаж особливо ретельно.

Протягом останнього року «зелені кашкети» знаходили бурштин у найнесподіваніших місцях – починаючи від пачок соку чи печива та закінчуючи каністрами і навіть вогнегасниками. Один із таких випадків, який добре запам'ятався співробітникам пункту пропуску «Хутір-Михайлівський», трапився на початку нинішнього року. Провідник вагона потяга «Львів – Москва» ховав у своєму купе понад 20 кілограмів необробленого камення. Залізничник продемонстрував неабияку креативність, насипавши янтар в упаковки з-під кави. Причому із 72 пакунків лише 30 виявилися «несправжніми». Решта своїм запахом повинні були маскувати «фальшивку».

Інший винахід – старий добрий тайник в автомобілі. Найчастіше їх обладнують там, де є можливості – у конструктивних порожнинах. Це може бути сидіння, дах, крила, дверця та тощо. Тут можна без проблем заховати від декількох кілограмів аж до центнера. Показовий приклад такого способу переправлення зафіксовано на початку жовтня у пункті пропуску «Ягодин». Прикордонники та митники зупинили для огляду вантажний «Рено», у якому наш співвітчизник перевозив до Польщі соняшникову макуху. Зваживши на те, що такий «цінний» вантаж може слугувати лише прикриттям для делікатнішого товару, авто вирішили перевірити

час огляду його автівки «Пежо» вартіві рубежу виявили більш ніж півцентнера бурштину різних розмірів і відтінків, який знаходився в спеціально виготовленому тайнику, замаскованому під поріг. Доступ до цього витвору став можливим лише після демонтажу задніх коліс та підкрильників автомобіля.

Крім «чорних» контрабандних схем переправлення вітчизняного янтарю існують і більш вишукані – «сірі». Одну з них прикордонники спільно із СБУ викрили влітку. Вона полягала в тому, що сирець бурштину, який видобувається в Литві, через територію Польщі завозився в Україну з використанням подвійного пакета документів. Офіційна мета транзиту – необхідність його обробки на одному з українських підприємств з подальшим вивезенням назад до Литви. Однак фактично закордонне каміння в Україні підмінювалося на вітчизняний бурштин – у разі дорожчий. Саме його потім відправляли до Прибалтики, а вже звідти замовникам на Далекий Схід. Слідчі встановили, що шахраї купували незаконно видобутий мінерал у Рівненській області. За каміння розраховувалися готівкою. Вартість однієї тонни товару перевищувала 100 тисяч доларів США. Після сортування і пакування воно легалізувалося шляхом надання до митниці документів про реімпорт начебто обробленої сировини на адресу покупців у Гонконгу, а тінювий продаж проводився через Інтернет.

Як бачимо, політ фантазії бажаних заробити на «сонячному камінні» вражає, і свої потенційні можливості у намаганні успішно обійти прикордонні перепони вони, вочевидь, вичерпали ще не до кінця.

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Чи надовго вистачить бурштинових скарбів, якщо їх продовжувати по-хижацьки розбазарювати? Відповідь на це могли б дати гео-

Вартість псевдомінералу нестандартного кольору, що має всередині якусь законсервовану доісторичну комаху, може досягати кількох сот тисяч доларів.

зі всією суворістю. І не помилилися: під spojлером на кабіні знайшли п'ять мішків із 100 кілограмами необробленого бурштину. Водій зізнався, що взявся за таку небезпечну роботу за винагороду у 500 доларів США, однак, найімовірніше, злукавив, заявивши, що прізвища замовників йому невідомі.

Однак ті, хто підходить до справи ретельно, вдаються до послуг «умільців», які майструють подвійну підлогу, бокові стінки або примудряються запхнути в бак для пального ще один, менший, – спеціально для контрабанди. До слова, така «методика» особливо популярна і у перевізників цигарок. Знайти подібний сховок значно важче, втім навіть із «промисловим» підходом ризик бути спійманим доволі великий. Так на цьому у квітні нинішнього року «погорів» громадянин Польщі, який повертався додому через пункт пропуску «Угрінів» на Львівщині. Під

логи, однак вони мають більш-менш достовірну інформацію лише про розвідані родовища. Науковці стверджують, що найбільша концентрація бурштину – приблизно 100 тисяч тонн – знаходиться у Сарненському та Володимирецькому районах Рівненської області. Це місця, де його знаходили й раніше і, як розповідають старожили, ще кілька десятиліть тому, помаранчевими шматками, як вугіллям, тут навіть топили печі. Значні запаси знайдено й на Волині. Що ж стосується інших областей, то тамтешні ресурси вивчені дуже мало і наразі важко встановити, скільки самоцвітів ховають прадавні ліси. Відомо, що окремі родовища є в Олевському, Ємільчинському, Овруцькому, Коростенському та Радомишльському районах Житомирщини. До слова, два з них – прикордонні. Є дані й про поклади на півночі Київщини (Вишгородський район) та Чернігівщини.

Близько десяти проявів коштовного каменю зафіксовано на Львівщині та Івано-Франківщині. За словами вчених, саме на Житомирщині залягають пласти високої якості, які мають багату кольорну гаму. Зокрема, й рідкісний зелений бурштин. І хоча наукові дослідження у цих місцях фактично не ведуться, місце геологів поступово займають «чорні» старателі. Наприклад, у моєму рідному селі на Коростенщині раніше про янтар ніколи не чули. Головним промислом полішуків у навколишніх лісах були гриби та ягоди. Однак віднедавна усе змінилося. Тепер тут хазайнують лісоруби, браконьєри та копачі каменю. Селяни розповідають, що на території покинутого піонерського табору поблизу села невідомі вже перекопали сосновий бір та просуваються далі. Ходити туди дорослі бояться, подекують, що у залишених старателями ямах знаходили людські останки. Однак невгамовні учні місцевої школи, вочевидь, слухам не дуже довіряють. На перервах вони активно обмінюються гарними камінчиками та продають їх однокласникам, аби мати гроші на цукерки... Лихоманка триває...

■ житлове будівництво

Щасливі миті новосілля

Незважаючи на осінній холод у селищі Пісочин, що у передмісті Харкова, панувала тепла атмосфера. Сорока прикордонникам вручили ключі від новеньких квартир. Омріяне житло отримали як діючі військовослужбовці, так і ветерани. Серед новоселів – дев'ятнадцять учасників АТО.

Василь БЛЕНКО

– Підвищення соціальних гарантій нашого персоналу є одним із пріоритетів на шляху реформування прикордонного відомства, – зазначив під час церемонії відкриття будинку Голова Служби генерал-полковник Віктор Назаренко. – Відомча програма будівництва житла на нинішній рік передбачає понад 58 мільйонів гривень. За ці кошти ми здійснюємо будівництво п'ятнадцяти об'єктів, чотири з яких уже здано в експлуатацію.

Привітавши винуватців торжества з новосіллям, Віктор Назаренко підкреслив, що ключі від квартир не так давно отримали 185 родин прикордонників в Одесі, Києві та Чопі. До кінця року заплановано ввести в експлуатацію ще п'ять будинків у різних куточках держави.

Очільник відомства звернув увагу на те, що із сорока квартир, які вручаються харківським прикордонникам, одна половина – двокімнатні, інша – трикімнатні. – Це знакова річ, що немає однокімнатних квартир. Ми створюємо умови, аби наші сім'ї зростали, – наголосив Голова Держприкордонслужби.

Привітав прикордонників та подякував їм за службу і голова Харківської ОДА Ігор Райнін.

– Патріотизм для Харківщини – особливе важливе поняття. У нас триста кілометрів кордону з Росією і це накладає неабияку відповідальність, – зазначив він, наголосивши, що сьогодні всі владні структури мають викону-

вати завдання Президента з підвищення соціальних стандартів для військовослужбовців. ...У Харківській області прикордонники дев'ять років не отримували квартири. І саме сьогодні ми цю тенденцію порушили, – підкреслив губернатор.

Слід зазначити, що від селища Пісочин до найближчої станції харківського метро усього десять кілометрів. Тож громадським транспортом до обласного центру можна добратися за якихось двадцять хвилин. Мікрорайон розташовано на березі річки Уди, поруч – сосновий бір. Тож тут є всі умови комфортного проживання родин вартових рубежу.

Сорокаквартирний десятиповерховий будинок почали зводити ще 2012 року. Та через низку причин будівництво заморозили. Нинішнього року завдяки своєчасному державному фінансуванню будівництво завершили і здали в експлуатацію всього за чотири місяці. Загальна вартість

будівництва склала 19 мільйонів гривень. Варто зауважити, що вартість 1 м² загальної площі житла склала 7 тисяч гривень, що на 15 відсотків менше, ніж опосередкована ціна житла по Харківській області. Квартири готові прийняти своїх господарів хоч сьогодні: на вікнах – склопакети, шпалери поклеєні, стоять газові плити. В'їжджай, розставляй меблі і живи. В одній із осель ми поспілкувалися з новими господарями: Дмитром Симоненком та його дружиною Оксаною.

Помічник начальника загону – начальник групи по роботі зі ЗМІ Харківського прикордонного загону майор Оксана Іванець у прикордонному відомстві з 2002 року. І за цей час не лише зробила успішну службову кар'єру, а й встигла народити четверо дітей. Разом із чоловіком вони виховують десятирічну Владу, п'ятирічного Олексія та трирічних двійнят – Івана й Варвару.

– На сімейній нараді ми вирішили, що я буду служити, а чоловік займатиметься дітьми, – розповідає Оксана. – І, звичайно, всі мої досягнення ділимо з ним на двох. Дмитро за фахом – вчитель англійської мови, і поки дружина служить, він присвячує себе дітям.

Від подачі рапорту на отримання житла і до новосілля у багатодітної родини пройшло три роки.

Удесятеро довше стояло на квартирній черзі подружжя Тернових.

– Тридцять років чекали цього дня, – радіє новосіллу дружина майора Олександра Тернового Тамара. – Де ми за нашу службу тільки не жили, і ось, нарешті, власна квартира!

Цього року ще 24 прикордонні сім'ї Харківщини отримають власне житло: до кінця 2015 року в обласному центрі здадуть в експлуатацію 24-квартирний будинок. А загалом плани у відомства оптимістичні: за п'ять років забезпечити житлом тисячу прикордонників. ■

■ ОКПП «Київ»

Перша цеглина великої справи

В Окремому контрольно-пропускному пункті «Київ» перший заступник Голови Держприкордонслужби України генерал-лейтенант Василь Серватюк зустрівся з учасниками пілотного проекту «Нове обличчя кордону» та заклав першу цеглину в будівництво нового житлового будинку для сімей охоронців рубежу.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Захід розпочався з офіційного старту будівництва на території військового містечка ОКПП «Київ» чергового будинку для сімей прикордонників. В урочистостях з цієї нагоди окрім першого заступника очільника відомства також взяв участь голова Київської обласної державної адміністрації Володимир Шандра.

– Сьогодні ми розпочинаємо будівництво наступної секції на 66 квартир для персоналу ОКПП «Київ». Переконаний, що заплановані роботи будуть виконані вчасно й наступного року ми привітаємо наших прикордонників з новосіллям, – зазначив у

своєй промові генерал-лейтенант Василь Серватюк.

Право зачитати послання, закладене в капсулу, було надано учаснику антитерористичної операції підполковнику Антону Малюзі. Після цього почесні гості діяли разом із представниками

будівельної організації закрили місце закладання капсули цеглинами, що символізує початок будівництва. Його завершення заплановано на грудень 2016 року. Загалом же прикордонне відомство має наміри активно залучати кошти інвесторів для спільної забудови земельних ділянок. Це дасть змогу протягом п'яти найближчих років отримати для сімей вартових рубежу близько тисяч квартир.

Під час спілкування з військовослужбовцями, які вже найближчим часом заступлять на службу в аеропортах «Жуляни» та «Гостомель», генерал-лейтенант Василь Серватюк зазначив, що у доволі стислі терміни наше відомство має влитися в нову систему правоохоронних органів держави та вийти на європейський рівень обслуговування громадян на кордоні. Відтак саме на них покладено відповідальне завдання – стати обличчям оновленої Державної прикордонної служби, а досвід пілотного

проекту «Нове обличчя кордону» буде поширено й на інші органи охорони державного рубежу.

Окрім того, перший заступник Голови Служби привітав особовий склад ОКПП «Київ» з 71-ою річницею створення військової частини та вручив відомчі відзнаки кращим її фахівцям.

– Вже понад 70 років окремий контрольно-пропускний пункт успішно виконує поставлені завдання з охорони головних повітряних воріт нашої країни. Ви першими зустрічаєте найповажніших гостей України. Саме на вас покладається обов'язок бути візитною картою держави. Також на базі частини постійно проходять апробацію новітні технології прикордонного контролю. Ваш високий професіоналізм дозволяє з упевненістю сказати, що ОКПП займає особливе місце серед органів охорони кордону, – наголосив у своєму вітальному слові генерал-лейтенант Василь Серватюк. ■

■ зона АТО

На другій лінії війни

Перебуваючи у серпні на передових позиціях сил АТО, де від вибухів здригається і здіймається до неба земля, скрегоче метал, кришиться бетон, пронизливо свистять кулі, ми мимоволі ловили себе на думці, що тиша була не менш гнітючою та гучною, від неї також закладає вуха...

Лінія бойового зіткнення – зовсім поруч. За декілька кілометрів жевріє війна. На підступах до передових позицій нашого війська несуть службу прикордонники ОБПК «Черкаси»...

Контрольний пост «Костянтинівка».

Розповідає начальник застави
Костянтин КОРЕЦЬКИЙ:

– «Траса Мар'їнка – Костянтинівка. Тут ми здійснюємо контроль за переміщенням людей і транспорту. До лінії зіткнення – 7–8 кілометрів. Прямих обстрілів ці позиції не зазнавали, проте щодоби з того напрямку, де знаходиться пост армійців на перехресті доріг Донецьк – Курахово та Мар'їнка – Костянтинівка, сюди відчутно доносяться звуки канонади. І стрілецька зброя, і артилерія, і навіть «Гради». ...Ми активно облаштовуємо оборонні позиції на випадок нападу на КРП. І оскільки рух транспорту на цій ділянці невеликий, часу на інженерні роботи вистачає. Особливості місцевості дозволяють нам думати і про обладнання навіть справжнього бомбосховища, на заваді лише примхи природи – нещодавня злива додала нам значного клопоту.

Дуже часто бувають випадки, коли обстріли йдуть по Мар'їнці. Тоді звіди ми зустрічаємо великий наплив людей, які просто втікають. Хто з речами, а хто навіть без нічого. Через певний час місцеві повертаються, шукають будівельні матеріали, знову щось відновлюють і живуть далі. Ставлення до нас і до України різняться. Однак це краще, ніж у сусідів, – там ще гірше. Тобто, навіщо приїхали, що ви тут робите і що вам тут треба? От якби ви пішли, було б нам добре!

– Сусіди це хто?

– А справа, в Новомихайлівці... Чи те ж саме село Єлизаветівка! Там я із людьми спілкувався. Більшість із них зомбована, починають мені розказувати те, що тут показує російське телебачення – Life News, Росія24, Росія2, Росія1, Первий канал тощо. У мене був тут телевизор, то я його назад додому повернув – неможливо дивитися. За тиждень просто голова почала кипіти. І люди тутешні те ж саме, що пропаганда

російська в один голос вішають. Іноді важко стримувати емоції, пропоную найбільш «ідейним» посидіти разом із нами в окопі та самому побачити, хто й по кому стріляє... Відразу запал зменшується. З цим і боремося. Своє розташування ми ретельно маскуємо – є сигнали, що проїжджають люди і на ворога підпрацьовують...

– Диверсійно-розвідувальні групи до вас не заходять?

– Поки що до нас у них немає інтересу. Інформація від військових надходить часто, тож ми завжди напоготові. От нульовий рубіж – б'ють добряче. Слава Богу що місцеві встигли зібрати урожай, бо ми їм своїми окопами трохи попусували поля – ну якось треба закріпитися!

...До речі, оце наш другий модуль, це вже з фронту (показує об'єкт). Тому, що земля дуже солоня, ті мішки, які ми робимо для облаштування, швидко роз'їдає. Доводиться плівкою їх накривати. Сепаратисти знають, де ми й що ми, за координатами. Так що треба закопуватися якомога глибше. Зараз до мене застава їде, будемо працювати в першу чергу на убезпечення свого життя.

...Хлопці в основному мобілізовані. Це не солдати, яких можна відразу взяти в жорсткі рукавиці. Деякі з них і старші за мене набагато, але коли почули ці обстріли – організувалися відразу. Нікого контролювати не треба, всі мовчки роблять. Де-не-де можна підійти, якісь вказівки дати, оце і все. Нікого підганяти не треба. Добряче попрацювали і ми разом з ними – і зам, і я. Оту трубу бачите (показує водостічну комунікацію в полі), звідтіля не вилазив. Цих кремезних чоловічків туди не заженеш, бо потім не витягнеш.

...До нас підходить начальник іншої прикордонної застави – позивний «Седой».

– Всех поборем, всех побьём и всех отгоним. И никого никуда не пустим... и задачу выполним, и вернёмся домой, вот так. ...Где найти красную ленточку широкую?

– А навіщо?

– А угадайте. ... Открывать будем. Три блиндажа готовых, под ключ!

Контрольний пост «Солодке».

Позивний «Васильович»:

– Персонал КРП здійснює контрольні та режимні заходи щодо недопущення переміщення заборонених вантажів, автотранспорту та осіб поза межами встановлених дорожніх коридорів. Це так звана друга лінія оборони. Перекриваємо якраз Т-подібне перехрестя з трьох напрямків. Із населених пунктів Нова-Михайлівка, там у нас Степне, Водяне, Теремчук, ну й далі місто Вугледар.

Наші пости забезпечені фортифікаційними спорудами. У нас завдання: якщо ворог силами своїх бандформвань прорве лінію оборони, нам треба буде захистити підхід до 28-ої механізованої бригади. В разі необхідності – допомогти їм, прикрити і знищити супротивника. Стояти не на життя, а на смерть...

У нас переважно особовий склад – центральна Україна, Черкащина, Вінницька, Хмельницька та Київська області. Хлопці налаштовані рішуче. Всі готові до виконання бойових завдань.

Ось наша ластівка (показує на «Кугуар»).

– Це не доводилося використовувати?

– Поки що тільки на стрільбищі. Минулого тижня був виїзд. Відстрілялися всі. По можливості стараємося частіше проводити практичні заняття.

...А так, постійно ведемо спостереження. Вночі тепловізор. Він добре допомагає. Постійно моніторить наш сектор – з однієї, з іншої сторони, а також працюють патрулі. До того ж ми прикордонники, а як же без улюблених вівчарок!? Деякі собаки краще за тепловізор чужинця відчують...

– Місцеві не перевіряли Вас на бойову готовність?

– Ні, ми з ними не конфліктуємо і не даємо сісти нам на голову – толерантно спілкуємося, показуємо, що ми тут виконуємо бойове завдання. З місцевого населення майже половина задоволена тим, що ми тут, а інша – відкрито не виказує свого невдоволення. Проте відчувається, що вони за «руський мир».

– Це перекриття самі робили?

– Нам тут все це залишили попередники з Великих Мостів, за що ми їм щиро вдячні. Ми просто підтримуємо зроблене в порядку. Є криті місця для відпочинку, бліндажі тощо. Особовий склад по команді «До бою!» одразу займає свої вогневі позиції, не виходячи на відкриту місцевість.

– Щось будете дооблаштовувати?

– Так, ще потрібно перекривати, добувувати. Зима незабаром! От кухню польову наприклад. Поки тепло й сухо, ми харчуємося у шалаші. Ну, а коли почнуться дощі чи сніг, то в нас вже матеріали заготовлені – обшиємо дошками, поставимо столи, буржуйку, плиту...

– Як Ви вважаєте, скоро закінчиться це протистояння?

– Поки політики за столом переговорів не домовляться, це не завершиться... Доки російське керівництво спонсоруватиме «ДНР» і «ЛНР» виділятиме кошти, послатиме гумконвої, ситуація буде тліти й надалі.

– Хлопці витримують?

– Важко звичайно, вдалині від сімей, від дітей. Непросто це все дається, та Батьківщину треба ж комусь захищати, хто ж як не ми!

■ наша історія

26 років тому українську мову проголосили державною в УРСР

28 жовтня 1989 року Верховна Рада Української РСР ухвалила Закон «Про мови в Українській РСР».

Світлана ДЕЙЧУК

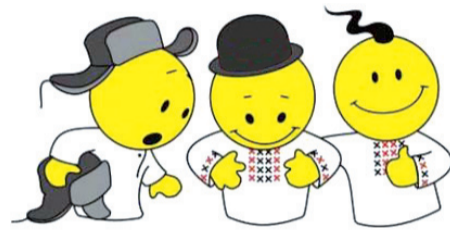
Стаття 2 цього Закону проголошувала українську мову державною: «Відповідно до Конституції Української РСР державною мовою Української Радянської Соціалістичної Республіки є українська мова. Українська РСР забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя. Республіканські й місцеві державні, партійні, громадські органи, підприємства, установи і організації створюють всім громадянам необхідні умови для вивчення української мови та поглибленого оволодіння нею». Водночас у Законі зазначено, що держава створює необхідні умови для розвитку і використання мов інших національностей, які проживають в Україні.

Ще перед прийняттям проект закону активно обговорювали в колах українських демократичних сил. Вони були стурбовані станом української мови за останні 50 років, звертали увагу на тотальну русифікацію. Про це говорили письменники, діячі культури на з'їздах, пленумах та конференціях Спілки письменників.

У лютому 1989 року на установчих зборах Товариства української мови імені Тараса Шевченка схвалили проект закону, який згодом доопрацювала робоча група Верховної

Ради. 5 вересня документ опублікували для всенародного обговорення, а 28 жовтня його прийняла Верховна Рада, тож він став Законом. До проголошення незалежності України залишалося трохи менше двох років.

На підставі Закону було складено й затверджено «Державну програму розвитку української мови та інших національних мов в Українській РСР на період до 2000 року». В ній передбачено утворення української мови як державної поетапно в різних регіонах країни. Але цю програму виконували дуже мляво.

УКРАЇНСЬКОЮ ПРИКОЛЬНИШЕ!

У грудні 1999 року Конституційний Суд України остаточно роз'яснив, що українська мова є обов'язковим засобом спілкування для посадових осіб державної влади і місцевого самоврядування в Україні під час виконання ними своїх повноважень, у діловодстві, а також у публічних сферах суспільного життя.

5 червня 2012 року цей Закон було скасовано Законом України «Про засади державної мовної політики».

■ благочинність

Допоможемо разом!

До редакції газети «Прикордонник України» звернувся ветеран-прикордонник старшина Михайло Смолин, який багато років віддав службі у Львівському прикордонному загоні. У родині нашого побратима велике горе – важка хвороба вразила його сина – Михайла Смолина. 2014 року 20-літньому юнаку лікарі поставили страшний діагноз – лімфома Ходжкіна (різновид раку, який вражає лімфатичні вузли та інші органи імунної системи організму людини). Хлопцеві потрібна донорська трансплантація кісткового мозку. Цю операцію Михайлові погодилися зробити в Туреччині, але вартість її становить від 125 до 175 тисяч доларів США. Це невідомна сума для родини військового пенсіонера. Отож прохання до усіх небайдужих відгукнутися та допомогти у лікуванні Михайла Смолина!

Реквізити для допомоги:

картка Приватбанку 5168757300637644, Отримувач: Смолин Галина Григорівна

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ

Магнолії-ТВ

Вітя Бурлаку
Одеська область.
Допоможіть знайти 15-річного Вітю Бурлаку!
Вітя виховується в Андрієво-Іванівській школі-інтернаті (Миколаївський район Одеської області).

17 жовтня хлопчик без дозволу вихователів вийшов за територію інтернату та пішов у невідомому напрямку.

Прикмети дитини: виглядає на 15-16 років, 150-160 см на зріст, коротке темне волосся.

Одяг: чорна куртка, світло-сині джинси, темна в'язана шапка.

116000
Дзвінки з усіх мобільних телефонів БЕЗКОШТОВНО

www.detipoisk.com

■ ноу-хау

Протез за технологією 3D

Відтепер в Україні з'явилася можливість друкувати протези на 3D-принтері. Така технологія коштує в десятки разів дешевше за промислове виробництво — 100 доларів. Тож однієї пенсії інваліда достатньо, аби придбати необхідний механізм.

Олена ТАЩИЛІНА

При цьому протези виходять набагато зручнішими для пацієнтів. «Ми сьогодні можемо дозволити собі тільки закупівлю сканера. Відповідно, потім — замовлення із друком. А загалом ще потребується аналіз

матеріалу, який використовується», — пояснив перший заступник міністра соціальної політики Василь Шевченко.

На відміну від традиційного, протез, виготовлений за допомогою 3D-принтера, може відновити рухову активність одразу ж після ампутації. Перший зразок із кольорового пластику роздрукували для бійця, який втратив дві кисті рук. Наразі він лікується за кордоном.

Усі деталі протеза можна надрукувати за 40 годин. Ще трохи часу займає його збирання. Для офіційної медицини така технологія поки що недоступна. Урядовці про ноу-хау знають, але кошти на його впровадження виділяти не поспішають.

Тим часом за кордоном — справжній бум 3D-технологій. Протези, надруковані на принтері, там використовують не лише для людей, а й навіть для тварин.

■ цікава планета

10 фактів про країни світу

1. Країна з найбільшою кількістю людей за ґратами – США. В Америці проживає 5 відсотків усього населення Землі, і чверть від загальної кількості засуджених у світі сидять у тюрмах саме тут. Друге місце займає Росія – країна з найнижчим відсотком виправдувальних вироків в цивілізованому світі. На третьому місці – Китай.

2. Країна, що охоплює максимальну кількість часових поясів, – Франція. Якщо врахувати всі території Франції, зокрема й заморські, виявиться, що ця країна розташовується на 12 часових поясах. США займає 11 поясів, Росія – 9.

3. Єдина в світі країна з дорогами із коралів – Гуам. У Гуамі немає природного піску, тому там роблять асфальт, використовуючи корали і нафту.

4. Країна з найбільшою кількістю озер – Канада. 60% всіх озер світу знаходяться на її території: більше трьох мільйонів, що займають 9% канадських земель.

5. Найбільший виробник опіуму – Афганістан. Тут виробляється 95 відсотків всього опіуму у світі.

6. Найсуворіша система виборів – у Перу. Громадяни цієї країни не можуть пропустити вибори, адже якщо хтось порушить закон, йому можуть відмовити в отриманні послуг у державних установах. Така суворості позиція перуанської влади щодо виконання державного обов'язку жителями країни.

7. Найосвіченіша країна світу – Канада. 50 відсотків населення цієї країни мають освіту не нижче середньої спеціальної. За Канадою йде Ізраїль – 45 та Японія – 44 відсотки.

8. Найбагатшою країною світу є Катар, куди завдяки низькому рівню безробіття, високому рівню доходів і життя та розвиненій сучасній інфраструктурі не зменшується потік мігрантів. Економіка країни розвивається переважно за рахунок видобутку нафти і газу.

9. Країна з наймолодшим у світі населенням – Нігер. Приблизно половина людей тут – молодші 15 років.

10. Країна з найбільшою кількістю мов – Папуа – Нова Гвінея. Хоча англійська у цій країні є офіційною, насправді це чиста формальність: нею тут розмовляють не більше двох відсотків населення. Жителі Папуа – Нової Гвінеї використовують понад 820 різних мов, що становить 12 відсотків мов світу.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 43469
Наклад: 4500 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net